

Editörün Notu: Bu yazı Bob Avakian'ın **Devrim Yapmak ve İnsanlığı Kurtarmak** isimli önemli çalışmasının ikinci bölümünde (Yaptığımız Her Şey Devrimle İlgilidir) kısmında, **Zenginleştirilmiş Ne Yapmalıcılık** başlığı altında yer almaktadır. 6 paragraf olarak da bilinmektedir.

Beklerken Hızlandırmak—Zorunluluğa Boyun Eğmemek

Buradan sonra “Zenginleştirilmiş Ne Yapmalıcılık”tan ve onun devrimci ve komünist bir hareketi inşa etmedeki rolünden bahsetmek istiyorum. İlk olarak, ABD gibi bir ülkede bir devrimci durumun gelişmesini “beklerken hızlandırma” hakkındaki tüm bir yönelim ve stratejik yaklaşıma ilişkin bazı önemli noktaları gözden geçirmek istiyorum.

Revizyonist “determinist realizmin”¹ duruş ve yaklaşımından daha önce söz etmişim. Bu çizgi, başka şeylerin yanı sıra, nesnel gerçekliğe (veya zorunluluğa) karşı pasif bir yaklaşımı içerir, nesnel faktörü saf anlamda nesnel - ve saf anlamda “dışsal” - görür ve nesnel ve öznel faktörler arasındaki canlı diyalektik ilişki ile öznel faktörün (halkın bilinçli eyleminin) nesnel faktöre tepki verme ve dönüştürme becerisini kavramaz. Bir başka deyişle bu “determinist realizm”, zorunluluğu özgürlüğe dönüştürme yönündeki temel yönelimi ve bu olasılığı anlamaz. Kişinin herhangi bir verili zamanda karşı karşıya olduğu zorunluluk da dâhil olmak üzere, gerçekliğin tümünün çelişkili yapısını gerçek anlamda, yahut tam anlamda kavramaz. Bu yüzden “determinist realizmin” temel özelliklerinden biri, nesnel ve öznel faktörler arasındaki ilişkinin diyalektik olarak kavranmasını hatalı bir şekilde “volontarizm” olarak görmesi ve meselelere canlı, dinamik, hareketli ve değişen bir tarzda bakmak yerine, çok doğrusal, belirgin özellikleri olmayan biçimlerde, temel olarak tek tip ve çelişkisiz olarak bakmasıdır.

Elbette, volontarizme düşmemek *gereklidir*. Bu türden volontarizm çok farklı biçimlerde ifadesini bulur; çocukça ve maceracı itkilere yol açmak da dâhil olmak üzere, (genellikle “aşırı solcu” olan) çok çeşitli türlerden hata ve sapmalara yol açar ve bunların hepsi de aşırı derecede zararlıdır. Fakat - özellikle devrimin nesnel koşullarının (yani iktidarı ele geçirmeye yönelik topyekûn mücadele için gerekli koşulların) henüz ortaya çıkmadığı uzatmalı bir durumda - çok daha büyük olan ve bu nesnel durum tarafından da takviye edilen tehlike, nesnel ve öznel faktörler arasındaki diyalektik ilişkiyi doğru şekilde kavramayan ve onları statik, anti-diyalektik ve değişmeyen biçimlerde gören bu türden determinist realizmdir.

Nesnel koşulları yalnızca kendi irademizle, hatta bizzat eylemlerimizle nitel anlamda bir devrimci duruma dönüştüremeyeceğimiz doğrudur. Bu, *sadece* bilinçli inisiyatifimiz

üzerinden nesnel koşullar üzerine çalışmamız veya onlara tepki vermemiz üzerinden gerçekleştirilemez. Öte yandan, bir kez daha, Lenin’in bir sözü burada önemli bir uygulamaya sahiptir. Lenin, işçi aristokrasisinden - işçi sınıfının emperyalist ülkelerde bulunan ve dünya çapından, özellikle de sömürgelerden elde edilen emperyalist sömürü ve yağmanın ganimetlerinden az olmayan bir düzeyde rüşvet alan kesitlerinden - söz ederken, bir devrim geldiği zaman işçi sınıfının “burjuvalaşmış” bu kesimleri içinden hangi unsurların devrimle, hangi unsurların karşı-devrimle birlikte olacağını hiç kimsenin kesin olarak bilemeyeceğini vurguluyordu. Aynı prensibi uyguladığımız zaman, herhangi bir verili zamanda nesnel duruma tepki verirken devrimcilerin bilinçli inisiyatifinin ne üretebileceğini hiç kimsenin kesin olarak söyleyemeyeceğini ileri sürebiliriz - bu kısmen, kimsenin dünyadaki bütün diğer güçlerin yapabileceği bütün diğer şeyleri öngöremeyecek olması nedeniyle böyledir. Hiç kimsenin anlayışı, verili bir zamanda her şeyi içine alamaz. Eğilimleri ve yolları tanımlayabiliriz, ama tesadüfün de, nedenselliğin de bir rolü vardır. Ve şöyle bir gerçeklik vardır: her ne kadar bizim için nesnel olan şey, tamamen ve hatta belki de temel olarak bizim nesnel koşulların (doğrudan, birebir anlamda) “üzerinde çalışmamızla” gelmeyecek olsa da, bizim onların “üzerinde çalışmamız” nesnel koşulların verili bir çerçevesinde bazı değişimleri meydana getirebilir ve - kendi bakış açılarından nesnel koşullar üzerinde eyleme geçen başka güçler de dâhil olmak üzere pek çok başka unsurla birlikte ve onlarla “karma”nın parçası olarak - bu, belli koşullar altında, nitel değişim sonucu *veren* faktörlerin bir araya gelmesinin parçası olabilir. Ve bir kez daha söylemek gerekirse, hiç kimsenin bütün bunların nasıl ilerleyeceğini kesin olarak bilemeyeceğini vurgulamak gerekir.

Devrim sadece “formüllerle”, veya basmakalıp nosyonlara ve önyargılara uygun şekilde hareket ederek yapılmaz - bundan çok daha canlı, zengin ve karmaşık bir süreçtir. Fakat, bir *deus ex machina* - Tanrıvari bir DIŞ FAKTÖR - müdahale edinceye kadar nesnel koşullarda hiçbir temel değişim olmayacağına ve herhangi bir noktada yapabileceğimizin en fazlasının, verili çerçeveyi kabul etmek ve onun içinde çalışmak olduğuna karar vermek ve bunu ilan etmek, revizyonizmin (devrimci bir yönelimin yerine, kademeli ve son kertede reformist bir yönelimi geçiren sahte komünizmin) temel bir karakteristik özelliğidir. Oysa bunun yerine bizim doğru şekilde formüle ettiğimiz şey, nesnel çerçevenin *sınırlarını devamlı olarak zorlamak* ve herhangi bir verili zamanda nesnel koşulları mümkün olan *en azami derecede dönüştürmeye çalışmak*, farklı şeylerin bir araya gelip nesnel durumda nitel bir kopuşa ve sıçramaya yol açması (veya bunu mümkün kılması) ihtimaline karşı her zaman teyakkuz halinde olmaktır.

İşte bu yüzden, devrimci bir durumun ortaya çıkmasını beklerken onu hızlandırmak, materyalizmin ve *diyalektiğin* uygulanması açısından temel bir yönelim noktasıdır. Bu

sadece soyut ahlaki anlamda, hızlandırmanın sadece beklemekten daha iyi olduğu demek değildir - ki elbette bir yanıla böyledir - ve bu esasen, maddi gerçekliğin hareket ve gelişiminin ve farklı çelişkilerin iç içe geçmesinin dinamik şekilde anlaşılmasıyla ve Lenin'in vurguladığı gibi, doğadaki ve toplumdaki bütün sınırların, gerçek olmakla birlikte mutlak olmadığı, koşullara tabi ve göreceli olduğu gerçeğiyle ilintilidir. (Mao da, şeyler yelpazesi geniş olduğu ve bu şeyler birbirine bağlı olduğu için, bir bağlamda evrensel olanın başka bir bağlamda özgün olduğunu söyleyerek aynı temel prensibi vurgulamıştır.) Bu prensibin burada tartışılan şeye uygulanması, nesnel koşulların bizim için mutlak anlamda değil, *sadece göreceli olarak* “nesnel” olduğunun altını çizmektedir. Bunun yanı sıra, verili bir durumda dışsal olan şey, çelişkilerin deviniminin - ve bu devinimin yol açtığı değişimlerin - sonucunda *içsel hale gelebilir*. Bu yüzden, eğer meselelere doğrusal bir şekilde bakarsanız, sadece dümdüz karşınızda olan olasılıkları görürsünüz - üzerinizde bir tür at gözlüğü var demektir. Öte yandan, eğer doğru, diyalektik bir yaklaşıma sahipseniz, öngörülmeleyen pek çok şeyin olabileceğini anlarsınız ve bir taraftan devamlı olarak zorunluluğu özgürlüğe dönüştürmeye çalışırken, bu olasılığa karşı her zaman teyakkuz halinde olmanız gerekir. Bu yüzden, bir kez daha vurgulamak gerekirse bu, temel bir yönelim noktasıdır.

Dipnot:

1. “Determinist gerçekçilik” meselesinden 1. kısımda “*Burjuva hakkının dar ufkunun ötesinde*” başlıklı kısımda —revcom.us sitesinde mevcut— söz edilmektedir ve “*Marxism as a Science—In Opposition to Mechanical Materialism, Idealism and Religiosity*,” [*“Mekanik materyalizme, idealizme ve dinselliğe karşı bir bilim olarak Marksizm”*] başlığı altında mevcuttur: Revolution #109, 18 Kasım 2007.

[Download Best WordPress Themes Free Download](#)

[Download Premium WordPress Themes Free](#)

[Download WordPress Themes](#)

[Download WordPress Themes Free](#)

[ZG93bmxvYWQgbHluZGEgY291cnNlIGZyZWU=](#)

[download lava firmware](#)

[Download Premium WordPress Themes Free](#)

[free download udemy paid course](#)

[Yeni Komünizm](#)

Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim,
Strateji ve Önderlik
